

Про пізнання

Олександр Сергійович Жабенко

7 лютого 2013 р.

1 Коментарі

Господь каже зокрема і про пізнання: «Стукайте — і вам відкриють, шукайте — і знайдете, просіть — і отримаєте, бо кожен, хто просить, отримує, кожному, хто стукає, відчиняють, і кожен, хто шукає, знаходить». Загальним смислом цих слів, як відомо, є зокрема і думка про те, що знайти (пізнати) можна лише те, що Господь покладе можливим і доступним знайти. Адже якщо стукають у камінь, то ніхто там не відкриває і не відкріє (хоча Мойсей з каменя силою Божою дав ізраїльтянам воду), тому що Господь не дав каменю можливість відкрити... Але стукають до Нього, до людей — і Він каже, що відкриває і вірні знають, що невідклична і непорушна обітниця Його.

Тому загальною Євангельською думкою про Бога є Його пізнаваність у Христі — через Христа у Святому Дусі — у тому, що Він відкриває — і цього достатньо у кожному окремому випадку...

Крім того, зі слів Господа випливає, що набагато більш небезпечним і важливим питанням для пізнання являються не межі відкритого, а неправильне пізнання, оманливе та неправдиве. Він же каже: «Чи є серед вас людина, яка, коли попросить син її хліба, дасть йому скорпіона? Замість яйця — гадину?... Якщо ж ви [*будучи злими*] вмієте добрі дари давати тим, хто просить, то скільки ж більше Отець небесний подасть блага [*Святого Духа*] тим, хто просить у Нього?»[1].

Література

- [1] Це мої коментарі (їх переклад українською) до тексту: Дреколл, Фолькер Хеннинг. Место учения о непознаваемости Божественной сущности в богословии св. Василия Великого. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.bogoslov.ru/text/570196.html>.